

structures in context with number of aims in mind: stress, rhythm, intonation, 'consolidating the structure', enabling learners to use the structure accurately through repetition, etc. Question and answer in open class or closed pairs to practice a particular form can also be argued to have its basis in the audio-lingual approach, as can, without doubt, any kind of drill".

Nunan is of the opinion that Audio-Lingual method „has probably had a greater impact on second and foreign language teaching than any other method. It was, in fact, the first approach which could be said to have developed a 'technology' of teaching and based on 'scientific' principles".

As a consequence from the approach and assumptions considered above, the main procedures put into practice by Audio-lingualism give a primary emphasis to an oral approach of foreign language training and focus on an accurate speech, but grammatical explanations do not have an important role corresponds with the USA structuralist tradition of foreign language teaching at colleges, schools and universities.

Зибіна А.Р.
НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ОРФОЕПІЇ В МОЛОДІЖНИХ ТЕЛЕПРОГРАМАХ

У повідомленні мова йде про проблеми орфоепії в молодіжних телепрограмах. Орфоепія – це складова частина тих засобів, які створюють естетику мовлення. Мова – це те, що виявляє сутність людини, і тому на мовне виховання слід звертати особливу увагу. Навчання правильній вимові необхідне так само, як і орфографії та граматичним правилам. Насамперед, це стосується мовленнєвої практики людей так званих «публічних професій», до яких належить, безумовно, і журналістика в усіх її проявах. Звертаючи увагу на ці моменти, я вважаю актуальним дослідження вимови ведучих молодіжних телевізійних програм. Адже, як можна спостерігати, ведучі доволі часто нехтують нормами української літературної мови в цілому та орфоепічними зокрема.

Спочатку визначимо, що представляє собою поняття «орфоепія». Вузьке розуміння цього терміна ми знаходимо здебільшого у словниках, довідниках та енциклопедіях. Орфоепія (від грецького *orthos* – правильний і *epos* – мовлення) – це вивчення норми звуковимови.

Якщо ширше розглянемо це поняття, то побачимо, що воно стосується не лише правил вимови окремих звуків і словосполучень, а також норм наголошування та інтонації. Орфоепія входить до складу культури мовлення та загальної культури людини. А тому, порушення орфоепічних норм призводить до зниження культури як окремої людини, так і цілого суспільства. У моєму випадку окремою людиною виступає телеведучий.

Я розглянула вимовні помилки телеведучих за такою умовною класифікацією: 1. Оглушення дзвінкого приголосного в позиції кінця слова: «Я маю вам віддати при[с]» (Мирослав Кувалдін, ведучий програми

«Міністерствопрем'єр», «М1»); 2. Оглушення дзвінкого приголосного в середині слова: – «гли[п]ше», «ва[ш]ко» (Ілля, «Хорошоу», «М1»); 3. Вимова звука [ф] замість [в] нескладового: – «Вони поїдуть або [ф] Туніс, або [ф] Туреччину» (Ігор Пелих, ведучий програми «Галопом по Європах», «ICTV»).

Тепер проаналізую декілька груп помилок окремо. Оглушення приголосних у кінці слова пов'язане з поганою роботою мовного апарату, тому збереження дзвінкості потребує постійної роботи над технікою мови.

Варто сказати окремо про оглушення нескладового «в». Заміна сонорного звука «в» на неприродний для української мови звук «ф», на мою думку, спричинена виключно впливом російської мови.

Окрім оглушення дзвінких, не менш загрозливою у мовленні ведучих молодіжних телепрограм є тенденція до вимови м'яких шиплячих: – «Ви ба[ч'і]ли?» (Ігор Пелих).

З іншого боку, у мовленні окремих ведучих помітна протилежна тенденція: – Ольга Горбачова, ведуча «Мелорами» телеканалу «Інтер»: «Доре[чи]».

Дослідивши проблеми орфоєпії у молодіжних телевізійних програмах, я зробила висновок, що це питання є достатньо гострим та актуальним для українського телебачення і потребує наукового і практичного вирішення.

У процесі дослідження було виявлено чимало порушень мовної норми. На мою думку, це пояснюється тим, що більшість телеведучих віддають перевагу російській мові поза ефіром, що позначається на якості їхнього українського мовлення перед камерою. У зв'язку з цим можна дати кілька рекомендацій: ведучим і журналістам молодіжних телевізійних програм варто дбайливіше ставитися до власної мови, працювати над артикуляцією та засвоєнням морфоєпічних норм.

Можливо, за наявності таких умов рівень культури усної мови зокрема та культури мови загалом значно би підвищився.

Зибіна В.Р.
НТУ «ХП»

ЗАПОЗИЧЕНА ЛЕКСИКА В ГАЗЕТІ ТА ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

Актуальність обраної теми обумовлюється тим, що процеси всесвітньої економічної, політичної та культурної інтеграції та уніфікації (глобалізації) все більше входять в наше життя. Також посилюється і тенденція інтеграції та уніфікації мов. Таким чином, з'являється величезна кількість запозичених слів. Запозичення завжди були основним джерелом поповнення книжкової мови, їх використання сприймається, як більш престижне. Але це призводить до необдуманого і невиправданого сліпого копіювання іноземних слів. Адже в ЗМІ в перегонах за престижем і «червоним слівцем» намагаються використовувати саме іноземну лексику, що призводить до нерозуміння з боку публіки, а часто і до помилок у вживанні запозичень. Тож, мета мого дослідження –